

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky: **J. V. K. rod. K., S.**, zast. **D. K., S.**, za účasti: **A. K., rod. K., T.**, proti odporcovi: **Správa katastra Čadca, Č.**, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. V-177/2009 – Vá zo dňa 26. februára 2009 o odvolaní vedľajšej účastníčky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/14/2009 – 31 zo dňa 17. júla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/14/2009 – 31 zo dňa 17. júla 2009, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline č. k. 29Sp/14/2009 – 31 zo dňa 17. júla 2009 potvrdil rozhodnutie č. V-177/2009 – Vá zo dňa 26. februára 2009, ktorým odporca zamietol návrh na vklad práva k nehnuteľnostiam z darovacej zmluvy V-X./X. uzatvorenej dňa 30. januára 2009 z dôvodu, že v darovacej zmluve sa jedná o pozemnoknižné parcely, pri ktorých nie sú uvedené údaje povinné podľa § 42 ods. 2 písm. c/ zákona č. 162/1995 Z.z. o

katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej v texte rozsudku iba „Katastrálny zákon“).

Krajský súd v dôvodoch predmetného rozsudku uviedol, že sa stotožnil s právnym názorom odporcu, že v prípade vkladového konania je potrebné, aby nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom darovacej zmluvy boli riadne identifikované. V danom prípade z obsahu predloženej zmluvy je zrejmé, že predmetom darovacej zmluvy sú pozemky – pozemnoknižné parcely (resp. podiely) zapísané v pozemnoknižných vložkách, ktoré sa nachádzajú v kat. úz. N. B. Tieto podľa predloženej identifikácie parciel zo dňa 07.10.2008 vyhotovenej Správou katastra Č. sú v stave neidentickom tak, ako sú tieto špecifikované v predmete zmluvy čl. I. Súd prvého stupňa poukázal taktiež na to, že predmetom prevodu vlastníckeho práva sú aj pozemky resp. podiely – parcely katastra nehnuteľností registra E, avšak uvedené bez výmery, resp. výmera je podľa jednotlivých LV uvedená nulová.

Krajský súd ďalej v odôvodnení uviedol, že je známou skutočnosťou, že zápisy v pozemkovej knihe sa realizovali iba do r. 1964, Po tomto období už boli zápisy realizované v rámci tzv. evidencie nehnuteľností a toho času zápisov v katastri nehnuteľností. Pokiaľ predmetom prevodu formou zmluvy, ktorá bola predmetom vkladového konania boli pozemnoknižné parcely zapísané v konkrétnych pozemnoknižných vložkách, tak takýto predmet prevodu nie je dostatočne určitý, tak aby nebol zameniteľný s iným predmetom prevodu. Je taktiež známou skutočnosťou, že zápisy v pozemkovej knihe, čo do údajov o výmere jednotlivých pozemnoknižných parciel, nemali záväzný charakter. Krajský súd uviedol, že v danom prípade bolo potrebné, aby predmetom prevodu, pokiaľ ide o pozemnoknižné parcely, tieto boli na základe geometrického plánu zidentifikované ako CKN parcely, ktoré sú spôsobilým predmetom prevodu. Pokiaľ ide o neidentitu pozemnoknižnej nehnuteľnosti, podľa názoru krajského súdu, táto znamená, že aktuálne bez vykonania geodetického zamerania nie je možné určiť presnú polohu a výmeru, ani kultúru takejto nehnuteľnosti a aj z tohto dôvodu takéto parcely nemôžu byť predmetom prevodu na základe zmlúv. Neidentické nehnuteľnosti však môžu byť predmetom dedičstva, ako to vyplýva z ustálenej judikatúry súdov, ale bez takéhto zamerania nemôžu byť predmetom zmluvných prevodov.

Krajský súd taktiež uviedol, že podľa jeho názoru správa katastra, ktorá na časť parciel (tieto sú zapísané ako EKN), ktoré sú predmetom darovacej zmluvy založila listy vlastníctva

resp. vyhotovila a predložila navrhovateľke LV za účelom prevodu parciel bez výmery parcely, v danom prípade zrejme pochybila. Z hľadiska určitosti označenia určitej parcely je potrebné, v prípade zmluvných prevodov, aby v zmluve bola táto identifikovaná aj z hľadiska výmery podľa ust. § 42 ods. 2 písm. c/ Katastrálneho zákona. Parcely prevádzané bez výmery resp. výmera je 0 m², sú označené neurčito v rozpore s ust. § 42 ods. 2 písm. c/ Katastrálneho zákona, preto je takýto právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote dňa 14. augusta 2009 vedľajšia účastníčka odvolanie, ktoré odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci. Poukázala na bod 1 darovacej zmluvy, kde sú opísané nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom prevodu, ktorých je vedľajšia účastníčka spoluvlastníčkou podľa výpisov z listov vlastníctva založených Správou katastra Č. Ďalej pri opise nehnuteľností v zmluve sa vychádzalo zo zápisov v pozemnoknižných vložkách a identifikácii parciel vyhotovených Správou katastra Č.. Vedľajšia účastníčka má za to, že predmet zmluvy je jasný a určitý, účastníci zmluvy vedia presne, kde sa dané nehnuteľnosti nachádzajú ako aj ich presnú výmeru. Správa katastra Č. založila listy vlastníctva, v ktorých neprepočítala jednotlivé miery – štvorcové siah. 1 štvorcová siaha sa rovná 3,59665 m², katastrálne jutro je 1600 siah – 0,575464 ha. Uviedla, že pri vypracovaní darovacej zmluvy vychádzala z verejných listín, ktoré Správa katastra Č. vydala na právne úkony. V pozemnoknižných vložkách je jasne a presne uvedená výmera, teda nie je pravdou, že obdarovaná nevie, čo nadobúda. Účastníci zmluvy podľa katastrálnej mapy vedia, kde sa nehnuteľnosti nachádzajú a podľa pozemnoknižných vložiek vedia presnú výmeru v štvorcových siahách a jutarách, ktoré si prepočítajú a vyrátajú výmeru v metroch štvorcových.

Vedľajšia účastníčka ďalej uviedla, že na pojednávaní konanom dňa 17. júla 2009 im bolo povedané, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v podobnej veci rozhodol, avšak tento judikát doteraz nenašli a ani v napadnutom rozsudku sa o podobnom prípade nehovorí. Pri vypracovaní darovacej zmluvy vychádzala z hodnoverných údajov katastra s ani na jednom liste vlastníctva nebola uvedená poznámka obmedzujúca vlastnícke právo alebo označenie, že sa nejedná o verejnú listinu zakladajúcu vlastnícke práva.

Uvedené parcely sú zapísané na listoch vlastníctva na základe dedenia, teda ak pozemky boli predmetom dedenia, tak v predmetnom dedičskom konaní sa vychádzalo z pozemnoknižných vložiek a ich identifikácie. Vedľajšia účastníčka uviedla, že ak je predmet

darovacej zmluvy neurčitý, tak neurčité je aj dedičské rozhodnutie, na základe ktorého tieto nehnuteľnosti nadobudla a takéto rozhodnutie nemalo byť do katastra nehnuteľností zapísané. Taktiež ani Katastrálny zákon ani vykonávacia vyhláška neustanovujú povinnosť nadobúdateľa nehnuteľností preukazovať, kde sa pozemky nachádzajú, ani hodnotu daru, druh pozemkov je na predložených listoch vlastníctva uvedený.

Vedľajšia účastníčka ďalej uviedla, že rozhodnutím odporcu ako aj rozsudkom krajského súdu sú obmedzené jej základné práva a slobody, hrubo sa porušuje Ústava Slovenskej republiky, Občiansky zákonník, obmedzujú sa vlastnícke práva a slobody. Nie je možné, aby vedľajšia účastníčka ako spoluvlastníčka nehnuteľností opísaných v bode č. 1 darovacej zmluvy, ktorá má dedičské osvedčenie, dávala vyhotovovať geometrické plány skoro pre celé katastrálne územie N. B. Navrhla, že pôvodná darovacia zmluva môže byť upravená dodatkom, že Správe katastre Č. bude doplnená výmera, ktorá je uvedená v pozemnoknižných vložkách a to v štvorcových siahách a jutrách, ktoré sú v každej pozemnoknižnej vložke.

Záverom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zamietol rozsudok krajského súdu a aby správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva.

Odporca sa k podanému odvolaniu vyjadril podaním zo dňa 14. septembra 2009, tak že navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Vo vyjadrení uviedol, že trvá na pôvodných dôvodoch zamietnutia návrhu V X./X., keďže v zmluve nie sú splnené povinné údaje podľa § 42 ods. 2 Katastrálneho zákona. Zväčša ide o neidentické parcely, tak ako je to uvedené aj v identifikácii priloženej k spisovému materiálu, v tomto zmysle nespĺňa predmet zmluvy požiadavku určitosti.

Ďalej uviedol, že neurčitý prejav vôle je síce zrozumiteľný, ale neistý je jeho obsah. Konečná neurčitosť právneho úkonu môže spočívať v tom, že vec, ktorej sa právny úkon týka, nie je dostatočne určená, napr. nehnuteľnosť je popísaná iba neurčito. Predmet prevodu nie je dostatočne určitý, aby nebol zameniteľný s iným predmetom prevodu. Údaje o výmere v pozemkovej knihe nemajú záväzný charakter, preto problém nevyrieši uvedenie siah príp. iných merných jednotiek, tak ako ja to navrhované v odvolaní. Po projekte ROEP bude mať každá pozemnoknižná parcela svoju výmeru, druh pozemku, spoluvlastníkov (známych alebo

neznámych, ktorých zastúpi SPF), bude vyhotovená mapa na pozemnoknižný register (E-KN), porovnateľná s katastrálnou mapou na CKN stav.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. februára 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Súd v predmetnej veci preskúmaval na základe podaného opravného prostriedku podľa Tretej hlavy Piatej časti O.s.p. rozhodnutie a postup odporcu, ktorým rozhodoval o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe darovacej zmluvy.

Podľa § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 2 Katastrálneho zákona ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, ktorá bola vyhotovená vo forme notárskej zápisnice alebo autorizovaná advokátom, správa katastra posudzuje zmluvu iba z pohľadu, či je súladná s katastrálnym operátom a či sú splnené procesné podmienky na povolenie vkladu.

Podľa § 32 ods. 3 Katastrálneho zákona ak sú podmienky na vklad splnené, správa katastra vklad povolí; inak návrh zamietne.

Podľa § 42 ods. 1 Katastrálneho zákona na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra je spôsobilá v štátnom jazyku, českom jazyku alebo v úradne osvedčenom preklade písomne vyhotovená zmluva, verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní a počítaní a bez iných zrejmych nesprávností.

Podľa § 42 ods. 2 Katastrálneho zákona zmluva, verejná listina alebo iná listina obsahujú označenie

- a) účastníkov práv k nehnuteľnostiam; ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ak ho má pridelené, prípadne iné identifikačné údaje,
- b) právneho úkonu a jeho predmet, miesto a čas právneho úkonu,
- c) nehnuteľnosti podľa katastrálneho územia, pozemku podľa parcelného čísla evidovaného v súbore popisných informácií, druhu pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je stavba postavená, čísla bytu alebo nebytového priestoru, čísla poschodia, čísla vchodu a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku, súpisného čísla stavby a parcelného čísla pozemku, na ktorom je dom postavený; ak je nehnuteľnosť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov, tak sa uvádza i podiel vyjadrený zlomkom k celku.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej v texte rozsudku iba „Správny poriadok“) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 3 Správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez

zbytočných priet'ahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierné vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Z obsahu pripojeného spisového materiálu vyplýva, že odporca preskúmaným rozhodnutím podľa ust. § 31 ods. 1, 2, 3 Katastrálneho zákona zamietol návrh na vklad darovacej zmluvy. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že zmluva nespĺňa náležitosti, ktoré zákon vyžaduje, keďže neobsahuje presné určenie prevádzaných nehnuteľností ako to vyžaduje ust. § 42 ods. 2 Katastrálneho zákona – výmera parcely, výmera pripadajúca na druh pozemku. Predmet zmluvy nie je jasný a určitý. Parcely, ktoré sa zapísané na listoch vlastníctva na základe dedenia, nemajú uvedenú výmeru a druh pozemku.

Odvolačí súd sa stotožnil s názorom krajského súdu ako aj odporcu, že predpokladom povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je splnenie zákonných podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 v spojení s ust. § 42 ods. 2 Katastrálneho zákona. Povinnosťou správy katastra pri posudzovaní platnosti zmluvy je v zmysle ust. § 3 Správneho poriadku postupovať v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj ďalších právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú na posúdenie právneho úkonu majúceho vplyv na vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností účastníkov tohto právneho úkonu. Správa katastra posudzuje platnosť zmluvy zásadne z hľadiska absolútnej neplatnosti a len vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré nemajú sporový charakter.

V súvislosti s argumentáciou odvolateľky, že neurčité je aj dedičské rozhodnutie, na základe ktorého tieto nehnuteľnosti nadobudla a takéto rozhodnutie nemalo byť do katastra nehnuteľností zapísané, odvolací súd poukazuje na odlišný charakter jednotlivých zápisov do katastra nehnuteľností.

Podľa § 34 ods. 1 Katastrálneho zákona práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu,

priklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín.

Dedičstvo sa nadobúda ku dňu smrti poručiťa. Definitívne sa táto skutočnosť -
- nadobudnutie majetku potvrdí uznesením o dedičstve alebo osvedčením o dedičstve vydaným notárom, a to spätne ku dňu smrti. Na základe osvedčenia bolo záznamom zapísané právo k nehnuteľnostiam. Tento záznam má v zmysle ust. § 34 ods. 1 Katastrálneho zákona deklaratórny, nie konštitutívny charakter – správa katastra nerozhoduje o právach alebo povinnostiach. Vykonaním zápisu vlastníckeho práva záznamom do katastra nevznikajú, nemenia sa, ani nezanikajú práva a povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Teda nehnuteľnosti, ktoré nadobudla vedľajšia účastníčka ako dedičstvo, prešli do jej vlastníctva už dňom smrti poručiťa. Notár ako súdny komisár prejednal dedičstvo a keďže v súlade s ust. § 118 Občianskeho zákonníka sú nehnuteľnosti spôsobilým predmetom právneho vzťahu, ich nadobudnutie osvedčil v dedičských podieloch uvedených v osvedčení.

Naproti tomu vkladové konanie ako návrhové konanie sa začína na návrh účastníka právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti (§ 30 ods. 1 Katastrálneho zákona), pričom Katastrálny zákon zakotvuje obligatórne náležitosti návrhu, na základe ktorého sa vkladové konanie začína, ako aj príkladmo prílohy návrhu, ktoré má účastník vkladového konania predložiť. Správa katastra ako správny orgán potom na základe priložených písomných podkladov posudzuje všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad.

Odporca v preskúmvanej veci posudzoval splnenie všetkých zákonných náležitostí preloženej darovacej zmluvy s príslušnými listinami, či sú splnené zákonné podmienky povolenia vkladu vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy, takisto posudzovala platnosť právneho úkonu v tejto zmluve vyjadreného v súlade s ust. § 31 ods. 1, § 42 ods. 1, 2 Katastrálneho zákona v spojení s § 37 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Právny úkon pre to, aby mohol byť úkonom platným musí spĺňať určité náležitosti, a to náležitosti vôle (slobodná, vážna, bez omylu), prejavu (zrozumiteľný, určitý, v stanovenej forme), pomeru prejavu a vôle (bez rozporu), predmetu (možný, dovolený) a osoby, ktorá tento úkon robí (spôsobilosť na tento právny úkon).

Určitosť právneho úkonu patrí k náležitostiam prejavu, konkrétne jeho obsahu. To znamená, že osoba, ktorá prejavila vôľu, týmto prejavom dostatočne špecifikovala predmet právneho úkonu, s určitosťou vyjadrila zamýšľané následky, ktoré majú byť právnym úkonom dosiahnuté.

V tomto prípade bola prejavená vôľa darovať nehnuteľnosti. Neurčitosť tohto prejavu spočíva v nedostatočnom určení darovaných nehnuteľností, tieto nie je možné individualizovať. Pre platnosť právneho úkonu darovacej zmluvy nestačí, že účastníci právneho úkonu vedia, kde sa nehnuteľnosti nachádzajú, príp. vedia aj ich rozlohu použijúc údaje z pozemnoknižných vložiek, právny úkon musí byť určitý aj navonok, pre tretie osoby. Neurčitosť ohľadne jednej z podstatných náležitostí darovacej zmluvy – daru, spôsobila, že tento právny úkon je absolútne neplatným.

V tejto súvislosti, ako správne uviedol aj krajský súd, je potrebné poukázať, že pozemnoknižná vložka je obdobou listu vlastníctva používaná na evidenciu nehnuteľností od roku 1881 do mája 1964, pričom údaje v nej vedené nemajú záväzný charakter. Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že pochybil aj odporca, keď vyhotovil a predložil listy vlastníctva pre parcely, ktoré sú zapísané ako EKN, keďže z hľadiska určitosti označenia parcely tieto nespĺňajú obsahové náležitosti, keď výmera tam uvedená je nulová.

Označenie nehnuteľností určitým, zrozumiteľným a nezameniteľným spôsobom patrí k podstatným náležitostiam darovacej zmluvy, preto nie je dostatočné iba označenie údajmi z pozemkovej knihy.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Správa katastra ako štátny orgán nemôže v žiadnom prípade, na základe vlastnej úvahy rozhodnúť, že niektoré ustanovenie právneho predpisu nepoužije, pretože takáto kompetencia jej z Ústavy Slovenskej republiky nevyplýva, konala by ústavne nekonformným spôsobom, ak by bol povolený návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, na základe darovacej zmluvy, ktorá je neplatným právnym úkonom.

Nemohol odvolací súd prisvedčiť odvolacej námietke ohľadne obmedzenia vlastníckeho práva účastníkov právneho úkonu.

Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Jednotlivé oprávnenia vyplývajúce z vlastníctva však musia byť realizované v medziach zákona. Teda pre prevod vlastníckeho práva je potrebné splniť podmienky stanovené zákonom, t. j. nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom prevodu v scudzovacej zmluve riadne označiť tak, aby boli splnené podmienky pre zápis vlastníckeho práva vkladom v zmysle ust. Katastrálneho zákona v spojení s ustanoveniami o právnych úkonoch upravených v Občianskom zákonníku.

V preskúmvanej veci možno nedostatky identifikácie nehnuteľností odstrániť registrom obnovenej evidencie pozemkov (ROEP) prípadne je možné zmeniť parcelu registra E na CKN parcelu geometrickým plánom na obnovu pôvodnej parcely. Pokiaľ účastníčka namietala, že nie je možné, aby dávala vyhotovovať geometrické plány pre celé katastrálne územie N. B., považoval toto odvolací súd za právne bezdôvodné, pretože úkony potrebné pre splnenie zákonom stanovených náležitostí v zmysle ust. Katastrálneho zákona a Občianskeho zákonníka, nemožno považovať za obmedzovanie vlastníckeho práva (čl. 13 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Záverom odvolací súd uvádza, na námietku účastníčky ohľadne skoršieho rozhodnutia tunajšieho súdu v podobnej veci, že sa jedná o rozsudok sp. zn. 6 Sžo 206/2008 zo dňa 6. mája 2009, ktoré rozhodnutie je vydané na obdobnom skutkovom základe ako v tejto preskúmvanej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa preskúmal z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní vedľajšieho účastníka (§ 212 ods. 1

O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.) Odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto súd rozhodol v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p., keď rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p., keď vedľajšej účastníčke, ktorá nemala úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a odporcovi trovy odvolacieho konania nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 18. februára 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Dagmar Bartalská